

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 47/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. H. M., N., zastúpenej advokátom JUDr. J. S., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu pred zverejňovaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky a práva na ochranu svojich vlastníckych práv podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky postupom Správy katastra N. pri vydaní listu vlastníctva č. 5228 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. H. M. odmieta ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2007 doručená sťažnosť Ing. H. M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. S., vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu pred zverejňovaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na ochranu svojich vlastníckych práv podľa čl. 20 ústavy postupom Správy katastra N. (ďalej len „správa katastra“) pri vydaní listu vlastníctva č. 5228.

Zo sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka na základe inzerátu nájomnou zmluvou overenou notárskym úradom prenajala byt, ktorý bol v jej osobnom vlastníctve, J. L. (ďalej len „nájomca“, ktorý sa preukázal falošným občianskym preukazom). V čase trvania prenájmu bytu požiadal nájomca správu katastra o vyhotovenie listu vlastníctva k bytu č. 6 na 3. poschodí obytného domu nachádzajúceho sa v N., súpisné číslo 456, postaveného na parcele č. 7431. Správou katastra bol 12. novembra 2003 na základe objednávky nájomcu pod č. 43308/2003 vyhotovený list vlastníctva č. 5228 v katastrálnom území N., v ktorom boli uvedené osobné údaje o vlastníčke nehnuteľnosti (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľky) vrátane rodného čísla. Údaje z listu vlastníctva použil nájomca na zhotovenie falošného občianskeho preukazu sťažovateľky a splnomocnenia za účelom možnosti disponovať s bytom. Na základe kúpnej zmluvy z 22. decembra 2003 odpredal v mene sťažovateľky byt manželom M. a Š. K., ktorí uvedeného dňa podali návrh na vklad do katastra nehnuteľností (katastrálne konanie bolo vedené pod č. V 7561/2003). Sťažovateľka v presne neoznačený deň – okolo 10. januára 2004 po tom, čo chcela vykonať kontrolu nájomníkov v byte, zistila, že v ňom bývajú cudzie osoby, ktoré tvrdili, že byt kúpili. Následne 20. januára 2004 podala sťažovateľka Okresnému súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a vypratanie nehnuteľnosti. Obe konania boli v čase podania sťažnosti ústavnému súdu právoplatne ukončené.

Sťažovateľka tvrdí, že k uskutočneniu podvodného predaja nehnuteľnosti, a tým aj k následnému porušeniu jej základných práv zaručených čl. 19 a čl. 20 ústavy, došlo postupom správy katastra, ktorá vydala osobe menom J. L. list vlastníctva, ktorý obsahoval jej osobné údaje vrátane rodného čísla. Okrem vyslovenia porušenia označených práv postupom správy katastra sťažovateľka žiada, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 375 000 Sk, ktoré pozostáva z nemajetkovej ujmy v výške 300 000 Sk a ušlého nájomného v sume 75 000 Sk. Zároveň žiada o priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom v sume 20 943 Sk.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), lebo zákon neumožňuje ani ústavnému súdu zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (porov. napr. IV. ÚS 14/03)

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že o podvodnom konaní v súvislosti s vlastníctvom jej bytu sa prvýkrát dozvedela v bližšie neoznačený deň v mesiaci január 2004 pri kontrole bytu. Vzhľadom na skutočnosť, že 20. januára 2004 podala okresnému súdu žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a vypratanie nehnuteľnosti, musela kontrolu bytu vykonať a dozvedieť sa o podvodnom konaní v čase pred uvedeným dátumom (sama uvádza, že sa tak stalo okolo 10. januára 2004). Nie je preukázané, či už v tomto období mala sťažovateľka informáciu, že podkladom pre podvodné konanie sa stal výpis z listu vlastníctva vyhotovený správou katastra. Z príloh pripojených k sťažnosti podanej ústavnému súdu však jednoznačne vyplýva, že už 8. novembra 2004 bola Úradom na ochranu osobných údajov v B. vybavená sťažnosť sťažovateľky na postup katastrálneho úradu pri poskytovaní osobných údajov. Následne začiatkom roka 2005 podala sťažnosť Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ten ju 18. apríla 2005 postúpil na priame vybavenie Katastrálnemu úradu v N., ktorý sťažnosť 16. mája 2005 neuznal za opodstatnenú. Na žiadosť sťažovateľky z 26. júla 2005 jej správa katastra poskytla ďalšie informácie 1. augusta 2005. Na základe uvedeného možno teda skutkovo ustáliť, že sa sťažovateľka o postupe správy katastra ohľadne jej osobných údajov, ktorý považuje za zásah do svojich práv, dozvedela v období od mája do augusta 2005.

Sťažnosť sťažovateľky zo dňa 8. marca 2007 bola ústavnému súdu doručená 12. marca 2007. Berúc do úvahy obdobie, v ktorom sa dozvedela o postupe správy katastra zasahujúceho do jej osobnostných práv, je zjavné, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená po lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd poznamenáva, že túto lehotu na podanie sťažnosti nepredlžuje skutočnosť, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 14 C 14/2004 o určení neplatnosti kúpnej zmluvy sa stal vykonateľným 12. januára 2007, a to pre neexistenciu príčinnej súvislosti medzi týmto súdnym rozhodnutím a označeným zásahom do osobnostných a vlastníckych práv sťažovateľky príslušným orgánom špeciálnej štátnej správy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľky, ktorou namietala porušenie základného práva na ochranu pred zverejňovaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ústavy a práva na ochranu svojich

vlastníckych práv podľa čl. 20 ústavy postupom správy katastra pri vydaní listu vlastníctva č. 5228 obsahujúcim jej rodné číslo odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ako obiter dictum treba dodať, že sťažovateľka sa pred podaním ústavnej sťažnosti nedomáhala ochrany svojich osobnostných práv pred všeobecnými súdmi, takže táto sťažnosť je neprípustná aj z ďalšieho dôvodu

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj rozhodnutie o trovách konania je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáhala ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2007